

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418010003
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8418010003.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudca JUDr. Lucia Bašistová v trestnej veci obžalovaného W. K. pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. januára 2019 takto,

rozhodol:

W. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. L. XXX/XX,
K.,

uznáva sa za vinného, že

obžalovaný ako konateľ spoločnosti O., M..L..T., M. L. XXX/XX, K., ktorá bola v úpadku zmaril uspokojenie svojho veriteľa spoločnosti K. M. M.. M..L..T. tým, že napriek tomu, že odobral tovar od spoločnosti K. M. M.. M..L..T. podľa faktúry č. 201107097 zo dňa 25.7.2011 v hodnote 28.623,82 € splatnej dňa 10. 9. 2011, za tento tovar nezaplatil, pričom po splatnosti faktúry spoločnosti K. M. M.. M..L..T. zvýhodnil iných veriteľov, a to minimálne živnostníka W. K. O., kedy dňa 20.11.2011 uhradil faktúry 182010, 192010, 25010, 282010, 302010, 352010,0322011-1,062011,122011,162011,192011 v celkovej výške 95.764,65 €, a veriteľov T. F..M., Q. W.L., W. G., G.-W. M., F..M., O., M..L..T., G., M..L..T., V. N., V. M. - G. W., K. M., M..L..T., G. B., Y. Š., Č. G., M..L..T., B.-G., M..L..T., U. B., F..M., U. Y. M. F..M., W. M.. M. L..T., spolu v sume 76.747,44 €, ktoré splatné faktúry uhradil v období od februára 2012 do novembra 2012, čím takto svojím konaním spôsobil spoločnosti K. M. M.. M..L..T., L. X, N. škodu najmenej vo výške 9.671,98 €,

t e d a

ako dlžník, ktorý nebol schopný plniť svoje splatné záväzky, zmaril hoci aj čiastočne uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodnil iného veriteľa a spôsobil tak väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 240 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej strane spoločnosti K. M. M..M. L..T., L. X, N., R. XXXXXXXXX škodu vo výške 9.671,98 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú stranu spoločnosť spoločnosti K. M. M..M. L..T., L. X, N., R. XXXXXXXXX odkazuje so zvyškom jej nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal dňa 3.1.2018 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na obvineného W. K. pre prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods.1, ods.2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. K., svedkov, znalca, oboznámením sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a vypovedať odmietol. Súd postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde rovnako tak využil svoje právo a vypovedať odmietol s uvedením, že skutok pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie nespáchal.

Svedok poškodený R.. Y. zástupca spoločnosti K. M. M.. M. L..T.. na hlavnom pojednávaní zotrval na výpovedi z prípravného konania a uviedol, že spoločnosť K. M. dodala tovar spoločnosti O. M..L..T.., faktúra bola vystavená, po dobe splatnosti nebola uhradená. Vzhľadom k tomu oslovili právnik, neskôr sa dozvedeli, že klient nemá peniaze a zároveň sa dozvedeli, že zo strany klienta boli uhradené faktúry iným spoločnostiam. Konateľ spoločnosti O. M..L..T.. podpísal uznanie záväzku. Uplatnil si náhradu škody vo výške 28 853,18 eur, čo je suma za tovar, ktorá nebola uhradená plus príslušenstvo. S konateľom spoločnosti O. M..L..T.. ohľadne uhradenie faktúry komunikoval ich obchodný zástupca pán K. osobne, aj telefonicky, pričom dlžník uznal záväzok. Nemal vedomosť o finančnej situácii vo firme obžalovaného, predpokladal, že bola dobrá, keďže sa jednalo o štátnu zákazku.

V prípravnom konaní poškodený vypovedal, že v čase spáchania skutku bol prokuristom poškodenej spoločnosti. Na základe písomnej objednávky obžalovaného bola spoločnosťou K. M. M.. M..L..T., spracovaná objednávka do materskej firmy K. O. F.. Išlo o objednanie tovaru, ktorý bol kotol s príslušenstvom popísaný vo faktúre č. 201107097 zo dňa 25.7.2011. Na základe toho spoločnosť K. M. M.. M..L..T.. dodala kotol pre spoločnosť O. M..L..T.. na stavbu Gymnázium Svidník a to dňa 12.7.2011, kde spoločnosť O. M..L..T.. realizovala rekonštrukciu kotolne. Na stavbe prevzal tovar obžalovaný za spoločnosť O. M..L..T.. a za spoločnosť K. M., M.. M..L..T.. tovar odovzdal W. K. a to na základe dodacieho listu. Následne dňa 25.7.2011 bola spoločnosťou K. M. M.. M..L..T.. vystavená faktúra č. 201107097 na sumu 28 623,82 eur s DPH so splatnosťou 10.9.2011. Táto faktúra nebola spoločnosťou O. M..L..T.. uhradená, takže spoločnosť O. M..L..T.. dlhuje spoločnosti K. M. M.. M..L..T.. sumu 28 623,82 eur Spoločnosť K. M., M.. M..L..T.. si neuplatnila náhradu škody v občianskom konaní. Dňa 15.2.2012 podpísal obžalovaný ako konateľ spoločnosti O. M..L..T.. uznanie záväzku a dohodu o zaplatení pohľadávky. Na spoločnosť O. M..L..T.. bol vyhlásený konkurz. Poškodená spoločnosť si do konkurzu prihlásila vyššie uvedenú pohľadávku. O tejto pohľadávke doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach svedka na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní ohľadne jeho vedomosti o predaji vykurovacej techniky obžalovaným, súd tieto odstraňoval postupom podľa § 264 ods. 1, 2 Trestného poriadku, kedy svedok zotrval na výpovedi z prípravného konania s tým, že na hlavnom pojednávaní vypovedal odlišne a to vzhľadom k tomu, že som sa vyjadroval ku konkurznému konaniu a prihláseniu pohľadávky.

Svedok W.. F. J. správca podstaty úpadcu O. M..L..T.. na hlavnom pojednávaní na otázku, či konateľ úpadcu mal zvýhodniť veriteľov živnostníka W. K., T., F..M., Q. W., W. G., T-mobile Slovensko, a.s., O., M..L..T., G. M..L..T., V. N., V. M.N., K. M., M..L..T., G. B., Y. Š., Čerpadlá Tatry, s.r.o., PERUN-TATRY, s.r.o., Uniqa poisťovňa, a.s., UniCredit Leasing Slovakia, a.s, MEDIATEL spol. s r.o. odpovedal, že sa

vie vyjadriť len k prvým 4 subjektom a to konkrétne k osobe pána K. ako fyzickej osobe, k pani Q. ako účtovníčke, k spoločnosti Oktan a.s., kde sa tankovali pohonné hmoty a ešte k osobe meno, ktorej meno uviesť nevedel, ale ktorá zabezpečovala servis áut. V čase začatia trestného konania už bolo vyhlásené konkurzné konanie, odovzdané účtovníctvo. Pokiaľ ide o úhrady faktúr týmto štyrom subjektom, tieto súviseli so zabezpečením prevádzky a to bola úhrada za vedenie účtovníctva, za vedenie áut, úhrada spoločnosti T-mobile a pokiaľ išlo o fyzickú osobu W. K. ten nakupoval materiál pre činnosť spoločnosti na seba ako na fyzickú osobu a potom to prefakturoval. Z pozície správcu konkurznej podstaty nebola podávaná odporovacia žaloba. K forme úpadku ani k dôvodom na strane spoločnosti O., M..L..T.. pred vyhlásením konkurzu, sa bližšie vyjadriť nevedel, spoločnosť bola v predĺžení. M. K. - M. M..L..T.. si podala prihlášku do konkurzu, istina bola vo výške 25 623,82 eur, malo by ísť o faktúru č. 201107097. On ako správca spoločnosti K.- M., M..L..T.., nič neuhrádzal.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalca z odboru ekonómia Ing. Milana Lagosza, ktorý zotrval na záveroch znaleckého posudku. Znaleckým skúmaním bolo zistené, že v čase splatností faktúry voči spoločnosti K. M. mala spoločnosť O. M..L..T.. prevažne v pokladnici a na bankovom účte dostatok peňažných prostriedkov na úhradu faktúry, zároveň bolo zistené, že od júna 2011 bola spoločnosť v predĺžení, čiže mala vyššie záväzky ako majetok a zároveň bolo zistené, že v čase splatnosti, čiže v júli 2011 mala spoločnosť O. M..L..T.. záväzky po lehote splatnosti viac ako 30 dní. Uvedené vyplýva z prílohy č. 2 znaleckého posudku 14/2016. Doplnkom znaleckého posudku č. 4/2017 bola riešená otázka pomerného uspokojenia veriteľov dlžníka nasledovne : v čase splatnosti t.j. 10.9. mala spoločnosť 70 249,- eur a záväzky vo výške 207 891,- eur z čoho vyplýva, že mohla uspokojiť pomerne svoje záväzky vo výške 70 249,85 eur, čo predstavuje 33,79 %. Spoločnosti K. M. mohol byť pomerne z 28 623,82 eur vyplatených 9 671,98 eur. Od júna 2011 bola spoločnosť v predĺžení. Zo strany spoločnosti O. M..L..T.. po dátume splatnosti faktúry poškodeného teda dňa 10.9.2011 boli uhradené faktúry iných veriteľov. Tieto záväzky boli uhradené v celkovej výške 2 335,22 eur. V čase splatnosti faktúry mala spoločnosť O. M..L..T.. ku dňu splatnosti dostatok finančných prostriedkov na úhradu celej faktúry.

Spoločnosť O. M..L..T.. v období od 1.6.2011 do 28.12.2012 z hľadiska účtovného bola schopná uhradiť svoj záväzok, bola platobne schopná, ale podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii mala spoločnosť O. M..L..T.. viac ako jeden záväzok splatný po lehote viac ako 30 dní. Uvedené vyplýva zo znaleckého posudku č. 14/2016 konkrétne z prílohy 2.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní. Dôkazy následne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k nasledovným záverom.

Znaleckým dokazovaním /znalecký posudok č. 14/2016/ dospel Ing. Milan Lagosz znalec z odboru ekonómia k nasledovným záverom : spoločnosť O. M..L..T.. bola v období od 25.7.2011 do decembra 2012 v predĺžení. Pred splatným záväzkom spoločnosti K. M. M..L..T.. boli uprednostnení iní veritelia, ktorých splatnosť záväzkov nastala neskôr, spolu vo výške 2 335,22 eur. Spoločnosť O. M..L..T.. zvýhodnila iného veriteľa. Uvedené záväzky platila v plnej výške a teda zásadu pomerného uspokojenia nedodržiavala. Doplnkom znaleckého posudku č. 14/2016 znalec dospel k záveru, že výška záväzku voči spoločnosti K. M., M..L..T.. bola 28 623,82 eur. V čase splatnosti bola spoločnosť O. M..L..T.. v predĺžení a mala záporné vlastné imanie, v uvedenom čase mala spoločnosť k dispozícii 70 249,85 eur spolu v hotovosti ako aj na bankovom účte. V čase splatnosti boli celkové záväzky vo výške 207 891,- eur a to z riadku 88 súvahy zostavenej k 10.9.2011. Z uvedeného vyplýva, že ku dňu splatnosti záväzku vo výške 207 891,- eur boli voľné finančné prostriedky na úhradu záväzkov vo výške 70 249,85 eur, čo predstavuje možnú úhradu 33,79 %, a teda podľa zásady pomerného uspokojenia veriteľov mala mať spoločnosť K. M., M..L..T.. uhradenú sumu 9 671,98 eur.

Súd sa oboznámil aj s listinnými dôkazmi v spise obsiahnutými a to faktúrou č. 201107097 z 25.7.2011, splatnej dňa 13.9.2011 na sumu 28 623,82 eur, dodacím listom DL/201107097 z 12.7.2011, z ktorých mal súd zistené, že pohľadávka spoločnosti K. M. M..L..T.. reálne existuje, doposiaľ nebola zo strany dlžníka spoločnosti O. M..L..T.. uhradená. Oboznámením sa s uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1K /70/2012 zo dňa 25.4.2013 bol vyhlásený na spoločnosť O., M..L..T.. konkurz.

Znaleckým dokazovaním /znalecký posudok č. 14/2016/ dospel Ing. Milan Lagosz znalec z odboru ekonómia k nasledovným záverom : spoločnosť O. M..L..T.. bola v období od 25.7.2011 do decembra 2012 v predĺžení. Pred splatným záväzkom spoločnosti K. M. M.. M..L..T.. boli uprednostnení iní veritelia, ktorých splatnosť záväzkov nastala neskôr, spolu vo výške 2 335,22 eur. Spoločnosť O. M..L..T.. zvýhodnila iného veriteľa. Uvedené záväzky platila v plnej výške a teda zásadu pomerného uspokojenia nedodržiavala. Doplnkom znaleckého posudku č. 14/2016 znalec dospel k záveru, že výška záväzku voči spoločnosti K. M. M.. M..L..T.. bola 28 623,82 eur. V čase splatnosti bola spoločnosť O. M..L..T.. v predĺžení a mala záporné vlastné imanie, v uvedenom čase mala spoločnosť k dispozícii 70 249,85 eur spolu v hotovosti ako aj na bankovom účte. V čase splatnosti boli celkové záväzky vo výške 207 891,- eur a to z riadku 88 súvahy zostavenej k 10.9.2011. Z uvedeného vyplýva, že ku dňu splatnosti záväzku vo výške 207 891,- eur boli voľné finančné prostriedky na úhradu záväzkov vo výške 70 249,85 eur, čo predstavuje možnú úhradu 33,79 %, a teda podľa zásady pomerného uspokojenia veriteľov mala mať spoločnosť K. M. M.. M..L..T.. uhradenú sumu 9 671,98 eur. Tak ako to vyplýva z vývoja spoločnosti VUK, s.r.o. a to najmä vedúcemu k vyhláseniu konkurzu a výsledkom hospodárenia za rok 2012, najmä zo Súvahy zostavenej k 31.12.2012 vyplýva, že vlastné imanie bolo naďalej záporné, dokonca sa záporné vlastné imanie oproti roku 2011 prehlbovalo a taktiež za rok 2012 bola dosiahnutá strata, z čoho vyplýva, že nebolo možné vytvoriť dostatok majetkových hodnôt pre uspokojenie ostatných veriteľov.

Súd potom dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k nasledovným záverom.

Obžalovaný spáchanie skutkov poprel a tak na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní vypovedať odmietol.

Svedok poškodený podrobne opísal okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku, uviedol že spoločnosti O. M..L..T.. bol ich spoločnosťou dodaný tovar a to vykurovací technika, po dodaní tovaru bola vystavená faktúra č. 201107097 na sumu 28 623,82 eur, ktorá ale zo strany spoločnosti O. M..L..T.. uhradená nebola. Dňa 15.2.2012 podpísal obžalovaný dohodu Uznanie záväzku a dohodu o zaplatení pohľadávky. Na spoločnosť O. M..L..T.. bol vyhlásený konkurz, do ktorého spoločnosť K. M. M.. M..L..T.. prihlásila svoju pohľadávku vo výške 28 623,82 eur.

Svedok W.. F. J. sa vo svojej výpovedi vedel vyjadriť k úhradám štyroch veriteľov spoločnosti VUK s.r.o. a to živnostníka W. K., Oktan, a.s., Q. W.L., T-mobile, ktoré súviseli so zabezpečením prevádzky spoločnosti O. M..L..T.. K dôvodom úpadku spoločnosti sa svedok vyjadriť nevedel.

Trestný čin zvýhodňovania veriteľa je tzv. úpadkovým deliktom, ktorého objektom je právo veriteľa na uspokojenie svojej pohľadávky podľa zásad konkurzného a reštrukturalizačného konania. Z hľadiska objektívnej stránky tak ide o konanie, kedy páchatel zmarí čo aj len čiastočne uspokojenie veriteľa tým, že zvýhodní iného svojho veriteľa na úkor ostatných. Uspokojenie veriteľa je poskytnutie takého plnenia v jeho prospech, ktoré je obsahom záväzkového vzťahu medzi ním a dlžníkom. Zvýhodnenie veriteľa spočíva v tom, že dlžník, ktorý je platobný neschopný alebo nadmieru zadlžený plní jednému veriteľovi spôsobom nezodpovedajúcim v zásade pomerného uspokojenia na úkor ostatných veriteľov. Ustanovenie § 240 Tr. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> predpokladá mnohosť veriteľov, to znamená najmenej dvoch, bez ohľadu na to, či ide o osoby fyzické, právnické alebo štát. Páchatelom môže byť iba dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky. Splatenosť záväzku sa posudzuje podľa jeho obsahu a podľa príslušných právnych predpisov, ktorými sa spravuje (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník), pričom sa nevyžaduje, aby už bolo začaté konkurzné alebo reštrukturalizačné konanie, naopak, trestné budú prípady marenia uspokojenia splatných pohľadávok veriteľovi v čase bezprostredne predchádzajúcim začatiu takéhoto konania, lebo práve v tomto čase hrozia zo strany dlžníka najväčšie úniky.

Základným znakom skutkovej podstaty trestného činu zvýhodňovania veriteľa je teda neschopnosť dlžníka plniť svoje splatné záväzky, resp. jeho insolventnosť.

Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Tr. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> je nevyhnutné, aby dlžník mal minimálne dvoch svojich veriteľov s najmenej dvomi splatnými pohľadávkami, t. j. najmenej dve osoby, ktoré majú voči nemu právo na plnenie. Ďalej je nevyhnutné, aby bol dlžník v čase činu neschopný

plniť svoje splatné záväzky, pričom za platobne neschopného sa považuje ten, kto má viac ako jedného veriteľa a nie je schopný plniť 30 dní po lehote splatnosti viac ako jeden peňažný záväzok (§ 3 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/7/>> o konkurze a reštrukturalizácii účinného do 31.12.2012 - ďalej len zákon o konkurze) s tým, že na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie predmetného prečinu nie je nevyhnutné, aby bol na dlžníka už v čase spáchania skutku vyhlásený konkurz, či aspoň bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu.

Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Tr. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> sa ďalej vyžaduje, aby dlžník zmaril aspoň čiastočne uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného svojho veriteľa na úkor ostatných veriteľov, či minimálne na úkor jedného veriteľa. Za zmarenie uspokojenia veriteľa pritom možno považovať nemožnosť veriteľa dosiahnuť uspokojenie jeho pohľadávky z majetku dlžníka, pričom čiastočné zmarenie spočíva v tom, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie v takom rozsahu, ktorého by inak dosiahol pri pomernom a rovnomernom uspokojení všetkých veriteľov bez zvýhodnenia niektorého z nich. Uspokojením veriteľa sa pritom rozumie poskytnutie takého plnenia v prospech veriteľa, ktoré je obsahom právneho vzťahu. Zvýhodnenie veriteľa teda spočíva v tom, že sa mu dostane od dlžníka, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, plnenie nezodpovedajúce zásade pomerného uspokojenia a to na úkor ostatných veriteľov (veriteľa) toho istého dlžníka (primerane uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo 72/2015 <<http://merit.slv.cz/2Tdo72/2015>> zo dňa 10.12.2015).

Z prílohy č. 2 znaleckého posudku - z kópie došlých faktúr spoločnosti O., M.L..T. ku dňu 31.12.2013 vyplýva, že menovaná spoločnosť v priebehu roka 2012 až do 23.11.2012 uhrádzala splatné záväzky iným veriteľom /minimálne tým, ktorí sú uvedení v skutkovej vete rozsudku/ v plnom rozsahu a teda v rozpore so zásadou pomerného uspokojenia.

Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní vyplýva aj to, že dlžník bol v čase spáchania skutku insolventný. V tomto smere súd konštatuje, že orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné posudzovať otázku, či dlžník bol alebo nebol schopný plniť svoje splatné záväzky v čase spáchania skutku samostatne a to ako otázku predbežnú v zmysle § 7 ods. 1 Tr. por. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/>>, nakoľko ide o posúdenie viny. Vzhľadom k tomu, že Trestný zákon nemá osobitné ustanovenie, ktoré by pre účely trestného práva definovalo pojem „úpadok“, či „neschopnosť splniť svoje splatné záväzky“, vychádzajú orgány činné v trestnom konaní ako aj súd pri ustaľovaní úpadkového stavu dlžníka zo zákona o konkurze (§ 3 zákona o konkurze, ktorý poskytuje definíciu platobnej neschopnosti a predĺženia) ako aj z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 643/2005 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/643/>> Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe určenia platobnej neschopnosti a predĺženia. Určitá previazanosť trestného činu zvýhodňovania veriteľa so zákonom o konkurze tu vyplýva aj z toho, že trestný čin zvýhodňovania veriteľa je tzv. úpadkovým trestným činom, ktorého podstatou je, že dlžník sa dopúšťa zvýhodňovacieho konania práve v čase, keď je v úpadku.

Trestný čin zvýhodňovania veriteľa je tzv. úpadkovým deliktom, ktorého objektom je právo veriteľa na uspokojenie svojej pohľadávky (podľa zásad konkurzného a reštrukturalizačného konania). Z hľadiska objektívnej stránky ide o konanie, ktorým páchatel zmarí, čo aj len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného svojho veriteľa na úkor ostatných. Uspokojením veriteľa je poskytnutie takého plnenia v jeho prospech, ktoré je obsahom záväzkového vzťahu medzi ním a dlžníkom. Zvýhodnenie veriteľa spočíva v tom, že dlžník, ktorý je platobne neschopný alebo nadmieru zadlžený, plní jednému veriteľovi spôsobom nezodpovedajúcim zásade pomerného uspokojenia na úkor ostatných veriteľov

V zmysle uvedených právnych predpisov je preto nutné za platobne neschopného (insolventného) považovať toho dlžníka, ktorý má viac ako jedného veriteľa a nie je schopný plniť 30 dní po lehote splatnosti viac ako jeden peňažný záväzok. O platobnú neschopnosť teda ide už vtedy, keď dlžník nemá finančné záväzky 30 dní po lehote splatnosti kryté svojim finančným majetkom, pričom ide o trvalejší ekonomický stav dlžníka. Tu súd opäť poukazuje na závery znaleckého dokazovania, kde znalec konštatoval, že z hospodárskeho vývoja dlžnej spoločnosti VUK s.r.o vyplýva, že nebolo možné vytvoriť dostatok majetkových hodnôt pre ďalšiu činnosť a následné uspokojenie ostatných veriteľov.

Z vykonaného dokazovania možno preto nepochybné ustáliť, že dlžník bol v roku 2011 v úpadku, mal viac ako jedného veriteľa s viac ako jednou pohľadávkou a nebol schopný priebežne uhrádzať všetky svoje splatné záväzky, dlžníkov splatné záväzky presahovali hodnotu jeho aktív - teda, spoločnosť O. M..L..T.. bola v predlžení. Za takéhoto stavu mal dlžník povinnosť (stanovenú mu skutkovou podstatou trestného činu zvýhodňovania veriteľa a zákonom o konkurze) uspokojovať svojich veriteľov pomerne a rovnomerne, t. j. podľa zásad uspokojovania nezabezpečených veriteľov v konkurznom konaní a nie uprednostniť jedného z nich.

Pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky žalovaného trestného činu súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný mal ako konateľ vedomosť o neuhradenej faktúre, o čom svedčí aj uznanie záväzku. Vedel tak, že svojím konaním, resp. nečinnosťou môže ohroziť právo veriteľa na uspokojenie pohľadávky ako záujem chránený zákonom a minimálne vo forme nepriameho úmyslu bol uzročený s tým, že pohľadávka veriteľa nebude uspokojená pomerným spôsobom. Konateľ je štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorý má v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka (§ 133 až 135a) pri výkone svojej funkcie zverené nielen oprávnenia, ale aj povinnosti, medzi ktoré bezpochyby patrí aj povinnosť vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti. Obchodný zákonník teda z objektívneho hľadiska vyžaduje predpoklad profesionality pri výkone pôsobnosti konateľa, ktorý je v zákone vyjadrený pojmom odborná starostlivosť.

Pri hodnotení dôkazov významných pre rozhodnutie o vine obžalovaného súd postupoval podľa § 2 ods. 12 Trestného zákona, teda hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne. Vykonaným dokazovaním mal súd nepochybné preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu kvalifikovaného ako prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods.1, ods.2 Tr. zákona.

Po oboznámení sa s výpisom z Obchodného registra súd v súlade s údajmi tam uvedenými upravil skutkovú vetu rozsudku tak, že opravil obchodné meno poškodenej spoločnosti, ktorej správne označenie znie K. M. M.. M..L..T.., rovnako tak opravil aj sídlo spoločnosti, ktorá v čase podávania obžaloby sídlila na adrese L. X, N.R. - W. Č. V. XXX XX. Súd teda upravil skutok tak, aby zodpovedal dokazovaniu na hlavnom pojednávaní. K zachovaniu totožnosti skutku stačí, pokiaľ v skutku, ktorý je popísaný v obžalobe a následne zistený na hlavnom pojednávaní, je totožný následok.

Z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne. Priestupkovo bol doposiaľ postihnutý celkovo 5 krát, zakaždým pre priestupky na úseku dopravy. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný.

Súd potom zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd sa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zaoberal aj existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť a to vedenie riadneho života (§ 36 písm. j/ Tr. zákona), bez zistenia priťažujúcej okolnosti. Vzhľadom k tomu súd pri výmere trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby, kedy po znížení jej hornej hranice o jednu tretinu bolo možné uložiť trest odňatia slobody od 6 do 26 mesiacov. Súd mal za to, že v danom prípade postačí na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého v zmysle § 49 ods.1 Tr. zákona a § 50 ods.1 písm. a/ Tr. zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Pri trestnom čine zvýhodňovania veriteľa sa škodou rozumie škoda na majetku dotknutého veriteľa spočívajúca v tom, že neobdržal od dlžníka plnenie k uspokojeniu svojej pohľadávky, teda nedošlo k dôvodne očakávanému prírastku na majetku poškodeného veriteľa, ktoré by bolo možné dosiahnuť, keby dlžník, ktorý je v úpadku, uspokojil pohľadávky všetkých svojich veriteľov pomerne, podľa zásad úpadkového práva a neodčerpал svoj majetok k uspokojeniu pohľadávky len zvýhodneného veriteľa. Škoda tu preto predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorou bola uspokojená pohľadávka zvýhodneného veriteľa a čiastkou, ktorá by tomuto veriteľovi prináležala pri pomernom uspokojení,

pretože práve tento rozdiel predstavuje čiastku, o ktorú boli ostatní veritelia poškodení. Ide o hodnotu tej časti pohľadávky, ktorého pomerného uspokojenia inak mohol veriteľ dosiahnuť, ak by nedošlo k prednostnému uspokojeniu iného veriteľa (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Tdo 72/2015 <<http://merit.slv.cz/2Tdo72/2015>> zo dňa 10.12.2015).

V zmysle uvedených zásad postupoval aj súd, keď pri ustáľovaní výšky spôsobenej škody veriteľovi vychádzal zo znaleckého posudku znalca Ing. Milana Lagosza, ktorý vyčíslil percentuálny podiel, ktorý predstavuje úhrada záväzku voči konateľovi dlžníka k celkovým záväzkom dlžníka. Tento percentuálny podiel bol vo výške 33,79%. Pri zachovaní zásady pomerného uspokojovania všetkých veriteľov mal dlžník uhradiť veriteľovi spoločnosti K. M., M.. M..L..T.. pohľadávku vo výške 33,79% z celkovej hodnoty jej splatnej pohľadávky a sumu vo výške 9 671,98 eur.

V súlade s vyššie uvedeným, súd postupoval aj v adhéznom konaní, keď obžalovaného v zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal na náhradu škody poškodenému veriteľovi len vo výške uvedeného percentuálneho podielu teda vo výške 9 671,98 eur a v zmysle § 288 ods. 2 Tr. poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodenú spoločnosť na civilný proces. ako dlžník, ktorý nebol schopný plniť svoje splatné záväzky, zmaril hoci aj čiastočne uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodnil iného veriteľa a spôsobil tak väčšiu škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.